

ק"פ 10032/10/11 - שרית שם טוב נגד רועי אשכנזי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 10032-10-11 שם טוב נ' אשכנזי
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
קובלים	שרית שם טוב
נגד	
נאשמים	רועי אשכנזי

החלטה

לקראת סיום פרשת ההגנה הגיש ב"כ הקובלת בקשה להתיר לקובלת להעיד בבית משפט ולהציג ראיות לצורך הפרכת טענות ההגנה. ב"כ הקובלת הבהיר כי הבקשה נוגעת לסרטון שהוצג במהלך חקירתו של העד דוניו, סרטון שהוא לפי הנטען מגמתי, מסולף וערוך.

בתגובה לבקשה נטען על ידי ב"כ הנאשם כי נעשה שימוש שגוי בהוראות סעיף 18 לחוק איסור לשון הרע, עליו מסתמך ב"כ הקובלת בבקשתו, שכן עניינו של סעיף זה בהבאת ראיות סותרות לעניין טענות ההגנה בחוק איסור לשון הרע, ואלה בלבד.

במענה לתגובה, ציין ב"כ הקובלת כי הסרטון נועד לקדם טענת הגנה של תום לב, ולפיכך הראיות הסותרות המבוקשות הן לסתירת טענות הגנה הקבועות בחוק.

סעיף 18 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק"), קובע הסדר ספציפי להליכים בקשר ללשון הרע, ומאפשר לקובל להביא ראיות לסתור טענת הגנה מאלה הקבועות בחוק שהועלתה על ידי הנאשם. בכך, מורחבת הזכות להבאת ראיות לסתור בסוג זה של עבירות מעבר לזכות הכללית להבאת ראיות הזמה בהליך הפלילי, הקבועה בסעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1981. כך בעוד שראיית הזמה במשפט פלילי מובאת רק באותם מצבים שמדובר בראיה בנושא מהותי שהמאשימה לא יכולה הייתה לצפות מראש שיעלה במשפט, הרי שההוראה הקבועה בחוק איסור לשון הרע, מאפשרת הבאת ראיות לסתור, ובלבד שהנאשם העלה טענות הגנה מבין אלה המנויות בחוק.

יצוין כי בהתאם לפרשנות שניתנה לסעיף זה, אין לבית המשפט מרחב ממשי של שיקול דעת ביחס לבקשה האמורה, ואין

הקובל מחוייב לפרט בצורה נרחבת את טעמי בקשתו. עם זאת, הראיות לסתור מוגבלות לטענות ההגנה הקבועות בחוק איסור לשון הרע, ולהן בלבד, ובית המשפט מוסמך לוודא שאכן זו תכלית העדות הסותרת (בר"ע 228/75 עו"ד ברקן נ' תמרי, א. שנהר "דיני לשון הרע" (1997) בע' 467).

ומן הכלל אל הפרט.

שקלתי את טיעוני הצדדים, והגעתי למסקנה כי יש מקום לאפשר לקובלת להביא ראיות תחומות לסתירת הנטען ומשתמע מן הסרטון שהוצג. מקובלת עליי הטענה שאותו סרטון הוצג לצורך קידום טענת הגנה של תום לב לפי החוק, בהתאם למה שהוצהר בעבר במסגרת הטענות המקדמיות, וכן עשוי לקדם טענת "אמת דיברתי" לפי החוק. משכך, אין מדובר כטענת ב"כ הנאשם בבקשה שתכליתה להדוף עדויות הגנה באופן כללי, שאז צודק ב"כ הנאשם כי אין תחולה להוראת סעיף 18 לחוק, אלא בבקשה הנוגעת לטענות הגנה קונקרטיות לפי החוק. למען הסר ספק, מובהר כבר עתה כי אין בכוונתי להתיר לקובלת להדרש לנושאים אחרים שעלו בפרשת ההגנה ובכלל, שאין להם נגיעה לסרטון ולטענת ההגנה של תום לב.

ההחלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.